

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 20. czerwca 1916.

Treść: (M 183.—185.) 183. Rozporządzenie cesarskie o odroczeniu i przerwie wykonania kar na wolności. — 184. Rozporządzenie, o uregulowaniu obrotu surową żywicą i produktami żywicznymi. — 185. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia cen najwyższych dla żywicy i produktów żywicznych.

183.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 16. czerwca 1916

o odroczeniu i przerwie wykonania kar na wolności.

Na mocy § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 144, zarządzam, jak następuje:

§ 1.

Przepisy rozporządzenia cesarskiego z dnia 7. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 207, rozszerza się na kary na wolności, trwające ponad sześć miesięcy, ale nieprzekraczające dwu lat.

§ 2.

To rozporządzenie cesarskie wchodzi w życie czwartego dnia po ogłoszeniu.

§ 3.

Jego wykonanie zlecam Mojemu Ministrowi sprawiedliwości, który wyda potrzebne zarządzenia wykonawcze.

Wiedeń, dnia 16. czerwca 1916.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.

Georgi wkr.

Forster wkr.

Trnka wkr.

Morawski wkr.

Hohenlohe wkr.

Hochenburger wkr.

Hussarek wkr.

Zenker wkr.

Leth wkr.

Spitzmüller wkr.

184.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrami kolei, rolnictwa, obrony krajowej i za zgoda Ministra wojny z dnia 16. czerwca 1916,

o uregulowaniu obrotu surową żywicą i produktami żywicznymi.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, uchylając rozporządzenie z dnia 14. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 389, jak następuje:

§ 1.

Komisya żywiczna.

Dla uregulowania obrotu surową żywicą i produktami żywicznymi w ramach przepisów, zawartych w tem rozporządzeniu, ustanawia się „komisyę żywiczną“ w Wiedniu.

Przewodniczącego i członków komisji powołuje na ten urząd honorowy Minister handlu z kół interesowanego przemysłu wielkiego i drobnego i z kół handlowych. Minister handlu ustanawia także liczbę członków komisji.

Uchwały zapadają w komisji większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Ministerstwo wojny i inne Ministerstwa, które wymieni komisji Ministerstwo handlu, należy uwiadamiać o wszystkich odbywanych posiedzeniach komisji w tym celu, by mogły wysyłać na nie swoich zastępców. Uchwał komisji, którym sprzeciwi się jeden z zastępców tych ministerstw, nie wolno wykonać przed rozstrzygnięciem ministerjalnem.

§ 2.

Zakres działania komisji.

Komisji zostają przydzielone w szczególności następujące zadania i uprawnienia:

1. Zakładanie bieżących ewidencji zapasów, wytwarzania i zapotrzebowania surowej żywicy i żywicznych produktów,

2. ustanawianie przepisów co do wytwarzania produktów żywicznych, a to tak co do postępowania wytwórczego i co do ilości i jakości towarów, jakie mają być wytwarzane w poszczególnych przedsiębiorstwach, jakoteż co do rodzaju towarów, które mają być dopuszczone do zbytu,

3. udzielanie wymaganego w myśl § 6. pozwolenia na wydawanie i na pobieranie surowej żywicy i żywicznych produktów, to jest rozdzielanie ilości zapasowych i w dalszym ciągu wytwarzanych między przedsiębiorstwa przetwarzające,

4. ustanawianie warunków dostawy i pobierania dla obrotu surową żywicą i żywicznymi produktami, o ile nie są one już uregulowane w przepisach o cenach najwyższych,

5. współdziałanie we wszystkich środkach, przedsięwziętych dla zaspokojenia zapotrzebowania surowej żywicy i produktów żywicznych, o ile właściwe Ministerstwa powołają do tego komisję, oraz występowanie z wnioskami we wszystkich odnośnych kwestiach gospodarczych.

§ 3.

Koszta wykonywania czynności przez komisję.

Dla pokrywania kosztów, powstających wskutek wykonywania czynności przez komisję, należy ściągać odpowiednie kwoty od konsumentów produktów żywicznych (§ 6., ustęp 1.), uwzględniając pobrane przez nich ilości takich produktów. Datki te można w razie potrzeby ściągać także w drodze egzekucji politycznej.

Oznaczenie tych datków wymaga zatwierdzenia Ministerstwa handlu.

§ 4.

Przepisy o wydobywaniu żywicy.

W lasach, w których już się uskutecznia wydobywanie żywicy, należy użytkowanie to rozszerzyć o tyle, o ile nie sprzeciwiają się temu przepisy policyjno-lasowe, jakoteż względ na istniejące stosunki prawne i na cele gospodarcze poszczególnych gospodarstw lasowych.

W innych lasach należy pod takimi samymi warunkami użytkować przez wydobywanie żywicy te części lasu, które są przeznaczone do użytkowania w ciągu najbliższych 5 lat.

Minister rolnictwa może pewne oznaczone obszary lasu wyłączyć z pod powyższego obowiązku, albo pozwolić na wyjątki od tego w poszczególnych przypadkach.

§ 5.

Przepisy o przerabianiu surowej żywicy.

Przerabianie surowej żywicy ma się odbywać przy przestrzeganiu przepisów, które ustanowi komisja żywiczna co do mającego się stosować postępowania, co do ilości i jakości towarów, jakie ma się wytwarzać, i co do rodzajów towaru, dopuszczonych do zbytu. Zarządzenia te albo będą wydane dla poszczególnych przedsiębiorstw wchodzących w rachubę, albo będą je ogłaszało Ministerstwo handlu przez władze polityczne I. instancyj.

§ 6.

Przepisy o oddawaniu surowej żywicy i produktów żywicznych.

Surową żywicę (smolę, terpentynę itd.) wszelkiego rodzaju, nadającą się do wyrabiania kolofonii, jak w szczególności żywicę świerkową, sosnową (ze sosen), modrzewiową i jodłową, następnie produkty żywiczne wszelkiego rodzaju, jak kolofonię (żywicę terpentynową, szklistą, skrzypcową itd.), terpentynę gęstą, olej żywiczny, smolę odpadkową, beczkową i białą wolno bez osobnego zezwolenia komisji żywicznej oddawać tylko Centrali dla żywicy, spółce z ogr. p. w Wiedniu. Tak samo pobieranie surowej żywicy i produktów żywicznych jest dopuszczalne oprócz u wspomnianej spółki tylko wtedy, jeżeli nabywca otrzymał na to osobne pozwolenie komisji żywicznej albo sprzedający może się wykaazać takim pozwoleniem komisji żywicznej.

Wydawanie i pobieranie oleju terpentynowego nie jest ograniczone.

§ 7.

Umowy o dostawę.

Zabrania się wypełnienia zobowiązań co do dostawy, o ile pozostawałoby ono w sprzeczności z przepisami niniejszego rozporządzenia.

§ 8.

Oddawanie przymusowe.

Ministerstwo handlu może zarządzić oddawanie surowej żywiczy i produktów żywicznych przedsiębiorstwom albo osobom, jakie samo oznaczy, a to po cenie, odpowiadającej ustanowionym cenom najwyższym.

Obowiązek oddania nie zostaje odroczone wskutek tego, że właściciel zapasów i odbiorca nie mogą się porozumieć co do ceny za towar, jaki oddać należy. W tym przypadku ma odbiorca zapłacić na razie cenę, jaką oznaczy Ministerstwo handlu. Na żądanie jednej ze stron nastąpi sądowe ustalenie wynagrodzenia w postępowaniu niespornem po wysłuchaniu znawców przez ten sąd powiatowy, który jest właściwym według miejsca złożenia zapasów. Rozstrzygnięcie, którem nie wolno oznaczyć ceny, przekraczającej ustanowione ceny najwyższe, można zacząć rekuresem do dni ośmiu. Przeciw rozstrzygnięciu II. instancyi nie jest dopuszczalny dalszy środek prawny. O ile koszty postępowania ma zwrócić jedna strona albo należy je rozdzielić między obie strony, rozstrzyga sąd według swobodnego uznania.

§ 9.

Obowiązek udzielania wiadomości i donoszenia.

Każdy posiadacz i przechowca zapasów surowej żywiczy albo produktów żywicznych jest obowiązany udzielić komisji żywiczej na jej żądanie wiadomości, służących do spełniania jej zadań, i przedłożyć jej żądane przez nią dowody.

Przedsiębiorstwa, które przerabiają surową żywicę albo handlują surową żywicą lub żywicznymi produktami (§ 6., ustęp 1.), mają od 1. lipca 1916 począwszy przedkładać komisji żywiczej w dniu 1. i 16. każdego miesiąca wykaz ruchu w ich zapasach surowej żywiczy i produktów żywicznych za czas ubiegłej połowy miesiąca (to jest od 16. do ostatniego dnia poprzedniego miesiąca, względnie od 1. do 15. bieżącego miesiąca).

Do tych wykazów należy używać druków, wyłożonych w biurach komisji żywiczej.

§ 10.

Księga składowa.

Przedsiębiorstwa, które przerabiają surową żywicę albo handlują surową żywicą lub produktami żywicznymi, mają prowadzić dokładną księgę składową, do której za porządkiem należy wpisywać wszystkie pobrania i wydania surowej żywiczy i produktów żywicznych.

§ 11.

Poświadczenie przewozowe.

Publicznym przedsiębiorstwom ruchu (przedsiębiorstwom kolejowym i żeglugi okrętowej) wolno, począwszy od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia, przyjmować do przewozu surową żywicę i produkty żywiczne wszelkiego rodzaju (§ 6., ustęp 1.) tylko wtedy, jeżeli do dokumentów przewozowych jest dodane dla każdej przesyłki poświadczenie przewozowe, wystawione przez komisję żywiczną według dołączonego wzoru.

Dla przesyłek zarządu wojskowego oraz dla przesyłek z zagranicy cłowej, z Węgier i z Bośni i Hercegowiny nie potrzeba takich poświadczeń przewozowych.

Przepisy te nie odnoszą się do przesyłek, które w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia były już oddane zakładowi przewozowemu.

§ 12.

Postanowienia szczególne.

Postanowienia tego rozporządzenia nie mają zastosowania do zapasów surowej żywiczy i produktów żywicznych, znajdujących się w posiadaniu zarządu wojskowego, jakoteż do pobierania tych materiałów przez zarząd wojskowy.

Przedsiębiorstwa jednak, które mają dostawić surową żywicę albo produkty żywiczne zarządowi wojskowemu, powinny każdym razem donieść w ciągu trzech dni komisji żywiczej o udzieleniu im takiego zlecenia dostawy i o skutecznieniu dostawy.

Na inne wyjątki od przepisów niniejszego rozporządzenia może pozwolić Ministerstwo handlu w razie istnienia słusznych powodów.

§ 13.

Pobieranie z zagranicy.

Ministerstwo handlu może zezwolić posiadaczowi zapasów surowej żywiczy i produktów żywicznych (§ 6., ustęp 1.), przywiezionych po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia z zagranicy cłowej, na swobodne rozporządzenie sprostowanym towarem, jeżeli ten posiadacz udowodni przywóz i wymieni cel użycia.

§ 14.

Nadzór.

Nad przestrzeganiem przepisów tego rozporządzenia czuwać będzie Ministerstwo handlu przy użyciu inspektorów przemysłowych albo innych stosownych organów. W tym celu można zwiedzać magazyny i inne zakłady oraz badać księgi handlowe.

§ 15.

Postanowienia karne.

Za działania wbrew przepisom tego rozporządzenia mają karać władze polityczne I. instancji

aresztem do sześciu miesięcy albo grzywnami do 5000 koron, o ile czyny te nie podpadają pod surowsze postanowienia karne.

§ 16.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wlr.
Zenker wlr.

Forster wlr.
Spitzmüller wlr.

Poświadczenie przewozowe dla żywicy surowej *) i dla produktów żywicznych **).

Imię i nazwisko wysyłającego

w ma prawo przewieźć,
 kg żywicy surowej *)
 kg produktów żywicznych **).

a to w czasie od do

z (nazwa stacji wysyłającej)

do (nazwa stacji przeznaczenia)

(koleją lub okrętem parowym) pod adresem (imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania odbiorcy)

Wiedeń, w dniu 1916.

L. S.

Komisya żywiczna.

U w a g a: *) Żywica surowa (smoła, terpentyna), jest to żywica świerkowa, sosnowa (ze sosen), modrzewiowa i jodłowa.

***) Produkty żywiczne, są to kolofonia (żywica terpentynowa, szklista, skrzypcowa itd), terpentyna gęsta, olej żywiczny, smoła odpadkowa, beczkowa i biała.

Poświadczenie to należy dołączyć trwale do dokumentu przewozowego.

Dołączenie poświadczenia należy uwidocznnić w dokumencie przewozowym.

Poświadczenie ma ściągnąć stacya przeznaczenia.

185.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrami skar- bu, rolnictwa i obrony krajowej i za zgodą Ministra wojny z dnia 16. czerwca 1916,

tyczące się ustanowienia cen najwyższych dla
żywicy i produktów żywicznych.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, uchylając rozporządzenie z dnia 14. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 390, jak następuje:

§ 1.

Dla surowej żywicy (smoły, terpentyny) wszelkiego rodzaju, nadającej się do wyrabiania kolofonii, jako to żywicy świerkowej, sosnowej (ze sosen), modrzewiowej i jodłowej, i dla wymienionych poniżej produktów żywicznych ustanawia się następujące ceny najwyższe:

w koronach
za 100 kg

A. Żywica:

Żywica zgrzebana (smoła zgrzebana, surowa żywica świerkowa, żywica dzika t. j. nie zbierana do podstawek, garnków, naczyń szklanych ani do innych naczyń) 110.—

Żywica wyciekająca (smoła wyciekająca) 150.—

B. Kolofonia:

Ciemny towar (zwłaszcza tak zwana „kolofonia neustadzka“ albo „kolofonia prima neustadzka“) 185.—

Jasny, czyszczony towar pochodzenia krajowego lub zagranicznego używanych w handlu znaków:

F, G, H 200.—

J 215.—

K 225.—

M—N do WG 235.—

WW i jaśniejsza 245.—

C. Olej terpentynowy:

w koronach
za 100 kg

zwyczajny 375.—

destylowany parą 400.—

D. Terpentyna gęsta 225.—

E. Smoła beczkowa 210.—

F. Smoła biała 130.—

G. Smoła odpadkowa 92.—

§ 2.

W najwyższych cenach za żywicę surową zawarte są koszty dowozu do stacji kolejowej, leżącej najbliżej miejsca wydobywania, jednakowoż bez kosztów opakowania.

Najwyższe ceny za powyższe produkty żywiczne zależne są od warunku, że będzie dostarczony towar dobrej jakości, wolny od obcych przymieszek, i obowiązują od stacji załadowania netto za 100 kg

a) na olej terpentynowy bez kosztów opakowania,

b) za wszystkie inne produkty żywiczne łącznie z kosztami opakowania.

W handlu pośrednim wolno żądać wymienionych w § 1. cen najwyższych z dodatkiem, który nie śmie przekraczać w handlu wielkim i drobnym razem 20%.

Odsetki, żądane ewentualnie przy sprzedażach terminowych, nie śmia przekraczać, licząc za rok, stopy procentowej w eskoncie wekslowym banku austro-węgierskiego więcej niż o 2%.

Ceny najwyższe obowiązują także w odniesieniu do bieżących zobowiązań dostawy.

§ 3.

Związkom ogólnie pożytecznym, zajmującym się zakupnem surowej żywicy i żywicznych produktów, może Ministerstwo handlu udzielić pozwolenia, by oddawały zakupione towary z odpowiednim dodatkiem do cen najwyższych, który należy ustalić.

§ 4.

O ile pozwolona przez Ministerstwo handlu po myśli § 13. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 16. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 184, sprzedaż surowej żywicy i produktów żywicznych, sprowadzonych z zagranicy cłowej po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, następuje bezpośrednio na rzecz przedsiębiorstw przerabiających, wolno dokonać jej po cenach, które są wyższe od ustanowionych cen najwyższych.

Związki ogólnie pożyteczne mogą po cenie przewyższającej ceny najwyższe, sprowadzone towary nabywać i oddawać przedsiębiorstwom przerabiającym.

§ 5.

Za przekroczenie cen najwyższych przy sprzedaży lub zakupie jakoteż za każde usiłowanie takiego przekroczenia będą karały polityczne władze I. instancyi aresztem do sześciu miesięcy albo grzywnami do 5000 koron, o ile czyny te nie podpadają pod surowsze postanowienia karne.

Usiłowanie obejsia, na przykład przez policzenie innych towarów ponad cenę targową albo przez zmieszanie towaru z materiałami o mniejszej wartości, stanowi okoliczność obciążającą.

§ 6.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wlr.

Leth wlr.

Zenker wlr.

Spitzmüller wlr.

